

ZE ZAHRANIČNÍCH PERIODIK

BERNER, K.: **Suverenita parlamentu podle Základního zákona: Jak německý ústavní soud našel parlamentní participaci jako způsob kontroly evropské integrace/** 'Sovereignty of Parliament' under the *Grundgesetz*: How the German Constitutional Court Discovers Parliamentary Participation as a Means of Controlling European Integration. *European Public Law*, č. 2, 2013, s. 249 – 262.

Německý Spolkový ústavní soud patří k národním soudům, které neakceptovaly plnou přednost evropského práva před vnitrostátním ústavním právem. Aktuálně, v době krize veřejných rozpočtů a regulačního úsilí Evropské unie zaměřeného na fiskální politiku, rozvinul Spolkový ústavní soud v několika rozhodnutích z posledních let téma dostatečných záruk proti nekontrolovanému přenosu pravomocí v této oblasti na Evropskou unii.

V první části článku se autorka věnuje ústavnímu rámci role německého parlamentu při projednávání evropských předpisů. Obdobně jako je tomu v české praxi, má i německý parlament právo na včasné informování ze strany vlády o návrzích evropských aktů a může k nim přijímat stanoviska.

V druhé části autorka shrnuje hlavní závěry rozsudků Spolkového ústavního soudu ve věcech týkajících se záchranných opatření pro Řecko,¹⁾ Euro Plus paktu²⁾, a Smlouvy o evropském stabilizačním mechanismu (ESM) a Fiskální smlouvy.³⁾ Autorka rozebírá důležité principy, které Spolkový ústavní soud v těchto rozsudcích nastínil, konkrétně zásady „stálé rozpočtové autonomie“ a „celkové rozpočtové odpovědnosti“ německého parlamentu.

GÁSPÁR-SZILÁGYI, S.: **Co zakládá porušení povinnosti sdělit vnitrostátní opatření/** What Constitutes 'Failure to Notify' National Measures? *European Public Law*, č. 2, 2013, s. 281 – 294.

Článek se zabývá novinkami v právní úpravě specifického řízení o porušení povinností plynoucích z práva EU, tak jak jej zavedla Lisabonská smlouva. Tímto deliktem je porušení povinnosti sdělit vnitrostátní opatření provádějící směrnici. Jednou z hlavních novinek v této oblasti je, že Komise může v žalobě Soudnímu

---

¹⁾ Rozsudek Spolkového ústavního soudu SRN ze dne 7. 9. 2011, 2 BvR 987/10, text dostupný na internetu: <http://www.bverfg.de/entscheidungen.html>.

²⁾ Rozsudek Spolkového ústavního soudu SRN ze dne 19. 6. 2012, 2 BvR 4/11, text dostupný na internetu: <http://www.bverfg.de/entscheidungen.html>.

³⁾ Rozsudek Spolkového ústavního soudu SRN ze dne 12. 9. 2012, 2 BvR 1390/12, text dostupný na internetu: <http://www.bverfg.de/entscheidungen.html>.

dvoru EU přímo navrhnout, aby členský stát, bude-li shledáno, že svou povinnost porušil, uhradil peněžité sankce. V minulosti se vyžadovalo dvojí řízení, nejprve musel Soudní dvůr deklarovat porušení povinností ze strany členského státu, v následující žalobě pak Komise mohla požadovat zaplacení pokuty.

Článek detailně rozebírá předlisabonskou úpravu i aktuální stav (vycházející z čl. 260 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie) a přihlíží rovněž k výkladu Komise, který je podle autora poměrně extenzivní a neodpovídá zřejmě záměrům tvůrců Lisabonské smlouvy (tento závěr opírá o některé materiály přípravných prací). Novinkou z praxe Komise v této oblasti je tzv. *prima facie* analýza, která se zaměřuje na to, zda notifikovaná vnitrostátní opatření odpovídají územnímu a věcnému rozsahu působnosti směrnice. Jejím hlavním účelem je nalézt zcela evidentní pochybení států (str. 284). Autor však v závěru dovozuje, že nová úprava nemusí být efektivní, neboť umožní sankcionovat státy, které neoznámí vnitrostátní opatření provádějící několik méně významných ustanovení směrnice, naproti tomu státy, které budou tvrdit, že provedly všechna opatření, přičemž například jejich aplikace na vnitrostátní úrovni je nesprávná, se mohou vyhýbat sankcím řadu let (str. 294).

Autor shrnuje, že vzhledem k četným novinkám v řízení o porušení povinnosti sdělit vnitrostátní opatření je třeba vyčkat na první soudní rozhodnutí v této oblasti. Ta by měla blíže osvětlit nejasnosti nové právní úpravy. Například by měla specifikovat, jak velkou diskreci má Komise při zahájení řízení.

Pavel Ondřejek